ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1989

Vyhlásené: 28.12.1989 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

189

VYHLÁŠKA

Ministerstva poľnohospodárstva a výživy Slovenskej socialistickej republiky

z 15. novembra 1989,

ktorou sa upravujú podrobnosti o organizácii a spôsobe špecializačnej prípravy veterinárnych lekárov a iné formy ďalšieho vzdelávania veterinárnych pracovníkov

Ministerstvo poľnohospodárstva a výživy Slovenskej socialistickej republiky po dohode s Federálnym ministerstvom poľnohospodárstva a výživy a Ministerstvom školstva, mládeže a telesnej výchovy Slovenskej socialistickej republiky podľa § 25 ods. 3 zákona č. 87/1987 Zb. o veterinárnej starostlivosti ustanovuje:

Základné ustanovenia

§ 1

Ďalšie vzdelávanie veterinárnych pracovníkov zahŕňa:

a) adaptačný proces absolventov vysokých škôl veterinárnych, iných vysokých škôl a stredných odborných škôl veterinárneho odboru, prípadne iných stredných škôl poskytujúcich úplné stredné vzdelanie (ďalej len „iné stredné školy“),

b) špecializačné veterinárne štúdium absolventov iných stredných škôl,

c) špecializačnú prípravu veterinárnych lekárov a absolventov iných vysokých škôl,

d) špecializačné školenie absolventov stredných odborných škôl veterinárneho odboru a absolventov špecializačného veterinárneho štúdia absolventov iných stredných škôl,

e) inovačné štúdium veterinárnych pracovníkov,

f) prípravu veterinárnych pracovníkov na expertnú činnosť v zahraničí,

g) funkčnú prípravu veterinárnych pracovníkov na vykonávanie práce v orgánoch veterinárnej správy a špecializovaných organizáciách štátnej veterinárnej služby (ďalej len „veterinárna organizácia“),

h) periodické obnovovanie a preskúšavanie spôsobilosti veterinárnych pracovníkov na vykonávanie povolania alebo funkcií podľa osobitných predpisov.

§ 2

(1) Ústavom zabezpečujúcim ďalšie vzdelávanie veterinárnych pracovníkov[1]) je Inštitút výchovy a vzdelávania veterinárnych lekárov v Košiciach[2]) (ďalej len „inštitút“).

(2) Pri plnení svojich úloh inštitút spolupracuje s Vysokou školou veterinárskou v Košiciach a s ďalšími vedeckými a výskumnými organizáciami a výchovno-vzdelávacími zariadeniami.

§ 3
Adaptačný proces

Adaptačný proces absolventov vysokých škôl veterinárnych, iných vysokých škôl a stredných odborných škôl veterinárneho odboru, prípadne iných stredných škôl nadväzuje bezprostredne na úspešné ukončenie štúdia. Delí sa na obdobie nástupnej praxe a obdobie základného odborného rastu.

Nástupná prax

§ 4

(1) Nástupná prax umožňuje rozšírenie a prehĺbenie znalostí získaných štúdiom a poznanie konkrétnych pracovných podmienok súvisiacich s budúcim pracovným zaradením absolventa. Vykonáva sa na pracoviskách veterinárnej organizácie, v ktorej je absolvent v pracovnom pomere; dopĺňa sa podľa potreby na pracoviskách organizácií, ktoré boli určené na tieto účely Štátnou veterinárnou správou Slovenskej socialistickej republiky (ďalej len „štátna veterinárna správa“) a školiacimi akciami v inštitúte.

(2) Nástupná prax trvá šesť až deväť mesiacov. Jej dĺžku určí veterinárna organizácia, v ktorej je absolvent v pracovnom pomere, s prihliadnutím na osobné vlastnosti, školský prospech, výsledky práce a predpoklady absolventa na vykonávanie druhu práce, na ktorý je pripravovaný.

(3) Do doby nástupnej praxe sa nezapočítava doba vykonávania základnej alebo náhradnej vojenskej služby, s výnimkou ak bol pracovník zaradený vo veterinárnej službe príslušných ústredných orgánov,[3]) a doba materskej dovolenky a ďalšej materskej dovolenky.

§ 5

(1) Veterinárna organizácia vypracuje plán nástupnej praxe absolventa a určí pracovníka zodpovedného za jeho odborné vedenie počas nástupnej praxe.

(2) Vedomosti a schopnosti absolventa získané počas nástupnej praxe sa overujú záverečným pohovorom pred komisiou vymenovanou ústredným riaditeľom štátnej veterinárnej správy na návrh inštitútu.

(3) Komisia uvedená v odseku 2 môže navrhnúť veterinárnej organizácii, v ktorej je absolvent v pracovnom pomere, aby primerane predĺžila nástupnú prax, najdlhšie však na celkovú dobu jedného roku, ak pri záverečnom pohovore absolvent nepreukázal vedomosti a schopnosti potrebné na vykonávanie druhu práce, na ktorý je pripravovaný.

§ 6

Ústredný riaditeľ štátnej veterinárnej správy môže na žiadosť absolventa vysokej školy veterinárnej alebo inej vysokej školy, ktorý absolvoval túto školu formou štúdia popri zamestnaní, upraviť dĺžku a priebeh jeho nástupnej praxe, prípadne mu nástupnú prax odpustiť; vždy však musí absolvent vykonať záverečný pohovor. Pri posudzovaní žiadosti absolventa prihliadne ústredný riaditeľ štátnej veterinárnej správy predovšetkým na vyjadrenie veterinárnej organizácie, v ktorej je absolvent v pracovnom pomere, a na to, aký druh práce absolvent doteraz vykonával a aké je jeho pracovné zaradenie.

§ 7
Obdobie základného odborného rastu

(1) Obdobie základného odborného rastu veterinárneho lekára alebo absolventa inej vysokej školy trvá až do jeho zaradenia do špecializačnej prípravy na získanie špecializácie I. stupňa [§ 9 ods. 1 písm. a)], najdlhšie však tri roky. Obdobie základného odborného rastu absolventa strednej odbornej školy veterinárneho odboru, prípadne inej strednej školy trvá do jeho zaradenia do špecializačného školenia absolventov stredných odborných škôl veterinárneho odboru a absolventov špecializačného veterinárneho štúdia (§ 13), najdlhšie však dva roky.

(2) Veterinárna organizácia vypracuje po dohode s absolventom plán jeho základného odborného rastu a určí mu konzultanta.

§ 8
Špecializačné veterinárne štúdium absolventov iných stredných škôl

(1) V špecializačnom veterinárnom štúdiu získavajú absolventi iných stredných škôl spôsobilosť na vykonávanie niektorých odborných činností potrebných na plnenie úloh veterinárnej starostlivosti. Uskutočňuje sa formou individuálneho štúdia v spojení s internátnymi kurzami v celkovej dĺžke osem týždňov.

(2) Získané znalosti sa overujú skúškami po ukončení každého internátneho kurzu a záverečnou skúškou; skúšobnú komisiu vymenúva inštitút. O úspešne vykonanej záverečnej skúške vydá inštitút osvedčenie.

Špecializačná príprava

§ 9

(1) Špecializačnou prípravou získava veterinárny lekár, prípadne absolvent inej vysokej školy špecializáciu

a) I. stupňa na vykonávanie odborných činností potrebných na plnenie úloh veterinárnej starostlivosti,

b) II. stupňa na vykonávanie špecializovanej odbornej činnosti.

(2) Veterinárni lekári a absolventi iných vysokých škôl môžu získať špecializáciu I. a II. stupňa v odboroch uvedených v prílohe č. 1 tejto vyhlášky.

(3) Absolvovanie špecializačnej prípravy na špecializáciu I. stupňa je pre veterinárnych lekárov vykonávajúcich činnosť v ustanovených odboroch povinné.

(4) Do špecializačnej prípravy na získanie špecializácie II. stupňa môže byť zaradený len veterinárny lekár, prípadne absolvent inej vysokej školy, ktorý po získaní špecializácie I. stupňa vykonával odbornú prax najmenej dva roky. Pri zaraďovaní do tejto špecializačnej prípravy sa prihliada jednak na spoločenský záujem a potreby veterinárnej organizácie, jednak na pracovné hodnotenie, pracovné zaradenie, výsledky práce, schopnosti a predpoklady pracovníka.

§ 10

(1) Špecializačná príprava na získanie špecializácie I. stupňa sa uskutočňuje formou individuálneho štúdia v spojení s internátnymi kurzami v rozsahu najmenej 200 učebných hodín, a to spravidla do piatich rokov odo dňa nástupu veterinárneho lekára, prípadne absolventa inej vysokej školy do pracovného pomeru.

(2) Špecializačná príprava na získanie špecializácie II. stupňa sa uskutočňuje formou individuálneho štúdia v spojení s internátnymi kurzami v rozsahu najmenej 200 učebných hodín. Ústredný riaditeľ štátnej veterinárnej správy môže na návrh inštitútu povoliť absolvovanie špecializačnej prípravy aj formu diaľkovej prípravy alebo stáže, prípadne študijného pobytu na základe individuálneho študijného plánu; pritom prihliadne najmä na špecializačný odbor, pracovné zaradenie, výsledky práce, schopnosti a predpoklady pracovníka.

(3) Súčasťou špecializačnej prípravy na získanie špecializácie II. stupňa je vypracovanie písomnej práce.

§ 11

(1) Vedomosti veterinárnych lekárov, prípadne absolventov iných vysokých škôl získané v priebehu špecializačnej prípravy sa overujú záverečnou skúškou pred skúšobnou komisiou vymenovanou ústredným riaditeľom štátnej veterinárnej správy na návrh inštitútu. Termín konania záverečnej skúšky sa určí tak, aby sa mohla vykonať najneskôr do jedného roka odo dňa ukončenia špecializačnej prípravy.

(2) Ústredný riaditeľ štátnej veterinárnej správy môže priznať špecializáciu v príslušnom odbore veterinárnemu lekárovi, prípadne absolventovi inej vysokej školy, ktorý v tomto odbore získal vedeckú hodnosť alebo vedeckopedagogický titul podľa osobitných predpisov.

(3) Veterinárny lekár a absolvent inej vysokej školy, ktorý získal špecializáciu II. stupňa v niektorom odbore, môže so súhlasom ústredného riaditeľa štátnej veterinárnej správy získať špecializáciu II. stupňa v inom odbore, a to absolvovaním stáže na vybranom pracovisku a vykonaním záverečnej skúšky z tohto odboru.

(4) Po úspešne vykonanej záverečnej skúške alebo po uznaní špecializácie v príslušnom odbore podľa odsekov 2 a 3 vydá inštitút diplom o špecializácii príslušného stupňa odboru.

Špecializačné školenie

§ 12

(1) Špecializačným školením získavajú absolventi stredných odborných škôl veterinárneho odboru, absolventi pomaturitného štúdia veterinárneho odboru a špecializačného veterinárneho štúdia absolventov iných stredných škôl špecializáciu v odboroch uvedených v prílohe č. 2 vyhlášky.

(2) Špecializačné školenie sa uskutočňuje formou kurzov, ktorých rozsah určuje ústredný riaditeľ štátnej veterinárnej správy na návrh inštitútu, a to spravidla do piatich rokov odo dňa nástupu absolventa do pracovného pomeru.

§ 13

(1) Vedomosti získané v priebehu špecializačného školenia sa overujú záverečnou skúškou; skúšobnú komisiu vymenuje inštitút.

(2) Po úspešne vykonanej záverečnej skúške vydá inštitút osvedčenie a špecializácii príslušného odboru.

§ 14
Iné formy ďalšieho vzdelávania veterinárnych pracovníkov

(1) Inštitút organizuje

a) inovačné štúdium veterinárnych pracovníkov formou internátnych kurzov, v ktorom sa títo pracovníci zoznamujú s výsledkami vedecko-technického rozvoja, predovšetkým s novými poznatkami veterinárnych vedných odborov, potrebnými na vykonávanie ich pracovných funkcií. Veterinárnych lekárov možno zaradiť do toho štúdia až po získaní špecializácie I. stupňa, ak sa nezúčastňujú špecializačnej prípravy na získanie špecializácie II. stupňa, absolventov stredných odborných škôl veterinárneho odboru a špecializačného veterinárneho štúdia absolventov iných stredných škôl až po absolvovaní špecializačného školenia,

b) prípravu veterinárnych pracovníkov na expertnú činnosť v zahraničí, v ktorej títo pracovníci získavajú špeciálne odborné, politické a jazykové znalosti nevyhnutné na vykonávanie tejto činnosti. Formy, dĺžku a obsah tejto prípravy určuje ústredný riaditeľ štátnej veterinárnej správy na návrh inštitútu diferencovane, so zreteľom na zameranie expertnej činnosti, predpokladané úlohy a oblasti pôsobenia,

c) funkčnú prípravu veterinárnych pracovníkov na vykonávanie práce vo veterinárnych organizáciách formou funkčných alebo tematických (špecializovaných) kurzov a inštruktáží.

(2) Vedomosti získané počas inovačného štúdia a prípravy na expertnú činnosť v zahraničí sa overujú záverečnou skúškou pred skúšobnou komisiou vymenovanou ústredným riaditeľom štátnej veterinárnej správy na návrh inštitútu. Vedomosti získané počas funkčnej prípravy sa overujú záverečným pohovorom, prípadne testom.

(3) Po úspešne vykonanej záverečnej skúške, záverečnom pohovore alebo teste vydá inštitút osvedčenie o inovačnom štúdiu, príprave na expertnú činnosť v zahraničí alebo funkčnej príprave.

§ 15
Periodické obnovovanie a preskúšavanie spôsobilosti na vykonávanie povolania alebo funkcií

Inštitút organizuje podľa osobitných predpisov[4]) periodické obnovovanie a preskúšavanie spôsobilosti veterinárnych pracovníkov na vykonávanie určitých povolaní alebo funkcií.

Spoločné a záverečné ustanovenia

§ 16

Inštitút zaraďuje veterinárnych pracovníkov do

a) prípravy na expertnú činnosť v zahraničí na základe ich schválenia pre túto činnosť štátnou veterinárnou správou,

b) ostatných foriem ďalšieho vzdelávania na základe návrhu veterinárnej organizácie, ku ktorej sú títo pracovníci v pracovnom pomere.

§ 17

Ďalšie vzdelávanie absolventov stredných odborných škôl študijných odborov,[5]) ktoré zodpovedajú pracovnému zaradeniu týchto absolventov vo veterinárnych organizáciách, sa spravuje ustanoveniami tejto vyhlášky vzťahujúcimi sa na ďalšie vzdelávanie absolventov stredných odborných škôl veterinárneho odboru.

§ 18

Inštitút určuje miesto, termín a spôsob konania skúšok podľa § 8 ods. 2, § 11 ods. 1, § 13 ods. 1 a § 14 ods. 2.

§ 19

Špecializačnú prípravu na získanie špecializácie II. stupňa v odbore, ktorého výučba je zabezpečovaná na Vysokej škole veterinárskej v Košiciach formou postgraduálneho štúdia, inovačné štúdium veterinárnych lekárov a odbornú časť prípravy veterinárnych pracovníkov na expertnú činnosť v zahraničí z odboru tropického a subtropického veterinárneho lekárstva organizuje inštitút spolu s Vysokou školou veterinárskou v Košiciach.

§ 20

Inštitút môže na základe dohody zabezpečovať podľa zásad ustanovených touto vyhláškou aj ďalšie vzdelávanie veterinárnych pracovníkov, ktorí vykonávajú odbornú veterinárnu činnosť v pracovnom alebo členskom pomere v organizácii, ktorá nie je podriadená štátnej veterinárnej správe.

§ 21

(1) Pracovné úľavy a hospodárske zabezpečenie veterinárnych pracovníkov pri ďalšom vzdelávaní upravujú osobitné predpisy.[6])

(2) Inštitút vedie evidenciu a dokumentáciu o všetkých formách ďalšieho vzdelávania pracovníkov podľa tejto vyhlášky.

§ 22

(1) Spôsobilosť a špecializácia získaná na základe skorších predpisov o ďalšom vzdelávaní veterinárnych pracovníkov zostávajú nedotknuté.

(2) Nedotknuté zostávajú osobitné predpisy o postgraduálnom štúdiu.[7])

§ 23
Účinnosť

Táto vyhláška nadobúda účinnosť 1. januárom 1990.

Minister:

Varga v. r.

Príloha č. 1
vyhlášky č. 189/1989 Zb.

Špecializácia veterinárnych lekárov a absolventov iných vysokých škôl

I. Špecializácia I. stupňa
1. Veterinárna starostlivosť v chovoch zvierat
2. Hygiena a technológia potravín a surovín živočíšneho pôvodu
3. Laboratórna diagnostika[1])
4. Veterinárna imunoprofylaxia[1])
5. Veterinárna asanácia[1])
6. Veterinárna biotechnológia[1])

II. Špecializácia II. stupňa
1. Veterinárna starostlivosť v chovoch veľkých prežúvavcov
2. Veterinárna starostlivosť v chovoch malých prežúvavcov
3. Veterinárna starostlivosť v chovoch prasiat
4. Veterinárna starostlivosť v chovoch hydiny
5. Veterinárna starostlivosť v chovoch koní
6. Veterinárna starostlivosť v chovoch malých zvierat
7. Veterinárna starostlivosť v chovoch rýb
8. Veterinárna starostlivosť v chovoch včiel
9. Veterinárna starostlivosť o zver
10. Veterinárna starostlivosť o zvieratá zoologických záhrad
11. Zoohygiena
12. Reprodukcia hospodárskych zvierat
13. Epizostológia
14. Eimunoprogylaxia
15. Klinická propedeutika a diagnostika vnútorných chorôb
16. Chirurgia a röntgenológia
17. Patologická morfológia
18. Prehliadka jatočných zvierat a mäsa, hygiena výroby mäsa a mäsových výrobkov
19. Prehliadka jatočnej hydiny a hygiena hydinárskej a vaječnej výroby, veterinárne vyšetrenie zveriny
20. Hygiena mlieka v prvovýrobe, mliekárenskom ošetrení a ďalšom spracovaní
21. Hygiena potravinárskej výroby a spracovanie surovín živočíšneho pôvodu
22. Výživa a dietetika[1])
23. Klinická laboratórna diagnostika[1])
24. Mikrobiológia[1])
25. Imunológia[1])
26. Virológia[1])
27. Parazitológia
28. Farmakológia a toxikológia
29. Laboratórne vyšetrovanie potravín[1])

30. Biológia, chémia, toxikológia[1])
31. Veterinárna ochrana štátneho územia[1])
32. Veterinárna ekológia a rádiobiológia[1])
33. Technológia spracovania konfiškátov živočíšneho pôvodu, dezinfekcia, dezinsekcia a deratizácia[1])
34. Organizácia riadenia, ekonomika a právo[1])

Príloha č. 2
vyhlášky č. 189/1989 Zb.

Špecializácia absolventov stredných odborných škôl veterinárneho odboru a absolventov pomaturitného štúdia veterinárneho odboru

Špecializačné školenie pre veterinárnych pracovníkov na úseku:

a) terénnej služby:
   1. Veterinárna starostlivosť v chovoch hospodárskych zvierat
   2. Diagnostická a terapeutická činnosť vo veterinárnych nemocniciach a ošetrovniach
b) hygienickej služby:
   1. Prehliadka jatočných zvierat a mäsa
   2. Prehliadka jatočnej hydiny a vajec
   3. Hygiena mlieka v prvovýrobe, mliekárenskom ošetrení a ďalšom spracovaní
   4. Veterinárne vyšetrenie ostatných potravín a surovín živočíšneho pôvodu
c) klinickej a laboratórnej diagnostiky:
   1. Výživa a dietetika
   2. Klinická laboratórna diagnostika
   3. Mikrobiológia
   4. Imunológia
   5. Virológia
   6. Parazitológia
   7. Laboratórne vyšetrovanie potravín
   8. Chémia
   9. Rádiológia
   10. Patologická morfológia
   11. Laboratórna diagnostika v reprodukcii hospodárskych zvierat
   12. Zoohygiena
   13. Veterinárna biotechnika
d) technológie výroby a laboratórnej kontroly veterinárnych biopreparátov
e) dezinfekcie, dezinsekcie, deratizácie.

1) § 25 ods. 2 zákona č. 87/1987 Zb. o veterinárnej starostlivosti.

2) § 11 zákona SNR č. 110/1987 Zb. o pôsobnosti orgánov veterinárnej starostlivosti Slovenskej socialistickej republiky.

3) § 34 zákona č. 87/1987 Zb.

4) Napr. právne predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a požiarnej ochrany, právne predpisy o jedoch a iných látkach škodlivých zdraviu.

5) Napr. stredné zdravotnícke školy, stredné priemyselné školy chemické, technológie mäsa, potravinárskej technológie, stredné mliekárenské školy a pod.

6) Zákonník práce.

7) Vyhláška Ministerstva školstva č. 49/1967 Zb. o postgraduálnom štúdiu na vysokých školách.

1) Špecializačné odbory sú určené aj pre absolventov iných vysokých škôl.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.